

บัญชรนี้เปิดขึ้นเพื่อรับฟังความคิดเห็นของผู้ที่เป็นเจ้าของภาษาไทย และสนใจที่จะแสดงความสงสัย ความกังวลใจ หรือมีความคิดใดๆ ที่เกี่ยวกับภาษาไทย. ถ้าท่านต้องการให้ผู้อื่นได้รับรู้ ต้องการแลกเปลี่ยนความรู้ความคตินั้นกับผู้อื่น โปรดเขียนส่งมาที่ “บัญชรภาษาไทย” วารสารราชบัณฑิตยสถาน ราชบัณฑิตยสถาน ในพระบรมมหาราชวัง กทม. ๑๐๒๐๐.

คำภาษาปากจากภาษาอังกฤษ

กาญจนา นาคสกุล

ภาศีสมาชิก สำนักศิลปกรรม

ราชบัณฑิตยสถาน

ปัจจุบันมีคำภาษาอังกฤษหลายคำพูดกันติดปากในหมู่คนไทยโดยทั่วไป คำนั้นจะเรียกว่า คำยืม ก็ไม่ผิด. แต่ลักษณะการใช้คำเหล่านั้นในภาษาไทยเป็นคำที่ไม่สมบูรณ์บ้างออกเสียงผิดไปมากจนเกือบจะหารากศัพท์เดิมไม่พบบ้าง ใช้ผิดความหมายบ้าง แต่ก็เข้าใจกันโดยทั่วไป. ในภาษาทางการจะถือว่าคำเหล่านี้เป็นคำภาษาปาก ภาษาต่ำกว่ามาตรฐานแม้ไม่ใช่คำสแลง แต่ก็ใช้ในภาษาทางการไม่ได้ ใช้ในภาษาเขียนไม่ได้ คำเหล่านี้จึงคว้งคว้างหาที่ลงไม่ได้. การเขียนก็อาจจะแตกต่างกันไป ในทำนองใครใคร่เขียนเขียน ใครใคร่พูดพูด. ตอนนี้จะยกขึ้นมาพิจารณาเพียง ๗ คำที่มีผู้ถามมา คือ คำว่า แฟน ดริงค์ ไตร้ ไรล์ เดอะ ชิง เม้าธ.

แฟน ในภาษาไทยมีความหมาย เช่น ๑) ผู้นิยมชื่นชมดารา

นักร้อง นักแสดง หรือคนทั่วไปก็ได้ เช่น ลูกสาวฉันเป็นแฟนพี่เบิร์ด ชงไชยแมคอินไตย์ (วิธีการเรียกชื่อดารานักร้องในปัจจุบัน ต้องใช้ชื่อเล่นนำชื่อจริง และมักจะต้องใช้คำนับญาตินำหน้า อาจเป็น พี่ เช่น พี่แจ้ พี่เบิร์ด อาจเป็นน้อง เช่น น้องแบม น้องแอน อาจเป็นป้า เช่น ป้าจู้ เจ้าป้ากอกแก้ว). ฉนั้นเป็นแฟนข่าวต้มผัดเจ้านี้ ต้องจอดรถชื่อทุกวัน. ๒) ผู้ที่หมายมั่นเป็นคู่ เช่น วันนี้เขาพาแฟนมาให้แม่ดูตัว. ๓) คู่รักกัน เช่น เทียวรวบเทียวส่งแฟนมาตั้งนานแล้ว เมื่อไรจะแต่งงานกันเสียทีจ๊ะ ๔) สามีหรือภรรยา เช่น วันนี้แฟนผมเขาไปเยี่ยมแม่ ผมเลยต้องดูลูกเอง. แฟนหนูจะไปส่งลูกที่โรงเรียนทุกวัน.

คำว่าแฟนเป็นคำที่ยืมมาจากคำภาษาอังกฤษว่า fan ซึ่งเป็นคำย่อของคำว่า fanatic หมายถึงผู้ที่หลงใหล

คลั่งไคล้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยเฉพาะคลั่งศาสนา. fan ใช้เป็นคำสแลง หมายถึง ผู้ที่ชื่นชมหลงใหลการแสดงบุคคลหรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง. จะเห็นได้ว่าความหมายในภาษาไทยก็ไม่ได้ทิ้งความเดิมแต่ได้ขยายความไปมาก. การที่นิยมใช้คำว่า แฟน แทนสามีหรือภรรยา เพราะในบางครั้งผู้พูดรู้สึกว่าการใช้คำว่า สามีภรรยา เป็นคำที่มีน้ำเสียงเป็นทางการเกินไป, ส่วนคำว่า ผัว เมีย ก็ฟังดูไม่สุภาพ จึงใช้คำภาษาอังกฤษแทน.

ดริงค์ หมายถึง เครื่องดื่ม ๑ แก้ว และใช้เป็นคำลักษณนามของเครื่องดื่มนั้นด้วย เช่น ที่ผับเรากำลังลดราคาให้ดริงค์ฟรี ๑ ดริงค์. ในภาษาอังกฤษคำว่า drink ใช้เป็นคำกริยา แปลว่าดื่ม และใช้เป็นคำนาม หมายถึงเครื่องดื่มประเภทที่มีแอลกอฮอล์ผสมอยู่ด้วย กับใช้เป็นลักษณนามของเครื่องดื่ม

ประเภทนี้ได้ด้วย. ในภาษาไทยใช้คำว่า ดรี้งค์ แทน เครื่องดื่ม เพราะเป็นคำรวมที่ออกเสียงสั้น กระชับกว่าคำไทย.

ไตร์ และ โรลล์ เป็นคำที่ใช้อธิบายถึงวิธีการเช็ดผม ผมผู้หญิงโดยทั่วไปเมื่อสระแล้ว จะเช็ดเพื่อให้ได้รูปทรงที่สวยงาม. การเช็ดผม คือการแต่งผมให้ได้รูปทรงตามต้องการเริ่มด้วยการม้วน คือ roll และเป่าลมให้ผมแห้งด้วยเครื่องเป่าไฟฟ้า (electric hair dryer). คนที่ไม่ต้องการผมหยิก จะใช้วิธีเป่าให้แห้งโดยไม่ต้องม้วน. แต่ขณะเป่าผมนั้นจะใช้แปรง แปรงให้ผมตรงหรือโค้งปลายตามที่ต้องการด้วย. ช่างจะถามว่าต้องการให้เช็ดผมด้วยวิธีใดคือ เป่าแห้งเลย หรือม้วนหลอดก่อน (dry or roll) โดยถามว่า “คุณจะใช้ไตร์หรือโรลล์คะ?” คำว่า ไตร์เป็นคำที่มาจากคำภาษาอังกฤษว่า dry แปลว่า แห้ง หรือทำให้แห้ง. ส่วนโล หรือ โรลล์ เป็นคำมาจากคำภาษาอังกฤษว่า roll แปลว่า ม้วน. เพราะการออกเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่ชัดและออกเสียงตัว r หรือ ร ไม่ได้ คำว่า

dry จึงกลายเป็น ไตร์ และ roll กลายเป็น โล.

เดอะ เป็นคำที่มาจากภาษาอังกฤษว่า the เป็นคำที่บ่งบอกว่าเป็นคำที่ตามมาเป็นคำนาม. ในภาษาอังกฤษ จะใช้นำหน้าคำนามที่ต้องการบอกว่าเป็นคำที่ใช้ในความหมายเฉพาะ ไม่ใช่ทั่วไป. คำนามทั่วไปใช้คำนำหน้า a หรือ an เช่น a man แปลว่า คนคนหนึ่ง จะเป็นใครก็ได้, แต่ the man แปลว่า คนที่พูดถึงคนนั้นแหละ. ภาษาไทยจึงนำคำว่า the มาใช้ออกเสียงว่า เดอะ หมายความว่า พิเศษ แต่มีนัยความหมายว่ามีอาวุโส เช่น อาจารย์รุ่นเดอะ นักร้องรุ่นเดอะ.

ชิง มักใช้ในความหมายว่า เร็ว เร็วราวกับกำลังแข่ง ใช้กับการขับรถ เช่น คุณจะใช้ชิงไปไหนเดี๋ยวก็ถูกตำรวจจับหรอก. เขาชิงไปเข้าห้อง จึงได้เกิดอุบัติเหตุ. คำว่า ชิง เป็นคำที่ตัดมาจากคำ racing ในภาษาอังกฤษ แต่ตัดเอาเฉพาะส่วนที่บอกหน้าที่ทางไวยากรณ์ ไม่ได้ตัดเอาส่วนที่เป็นความหมาย ทั้งนี้เพราะในภาษาอังกฤษออกเสียงเน้นที่พยางค์

หน้าพยางค์หลังเป็นเสียงเบา แต่ในภาษาไทยการออกเสียงมักเน้นที่พยางค์หลังมากกว่าพยางค์หน้า จึงตัดเอาแต่พยางค์หลังโดยมิได้ดูว่าเป็นส่วนที่สื่อความหมายหรือไม่.

เม้าท์ ในภาษาไทยใช้เป็นคำสแลง หรือคำภาษาปาก แปลว่า พูด พูดคุย พูดนิทนา เช่น *มานี่ฉันมีเรื่องจะเม้าท์ให้ฟัง, เป็นคนที่ชื่อเสียงมาทำชื่อเสียงอย่างนี้ชาวบ้านได้เม้าท์กันสนุกปากละซิ, อย่ามัวมานั่งเม้าท์อยู่เลย ค่ำมืดแล้วกลับบ้านไปเสียที.* คำนี้มาจากภาษาอังกฤษว่า mouth แปลว่า ปาก แต่ในภาษาไทยนำมาใช้เป็นคำกริยา และมักมีนัยความหมายว่า พูดคุยอย่างสนุกสนาน หรือ พูดนิทนา.

การยืมคำภาษาอื่นมาใช้เป็นเรื่องปกติในภาษา. แต่การยืมนั้นมีหลายลักษณะในทางวิชาการมักจะยืมคำมาใช้ตรงๆ แต่การยืมคำในภาษาพูดมักมีการดัดแปลงรูปคำ ความหมาย และวิธีการใช้, จึงไม่เป็นเรื่องแปลกที่ไทยจะรับคำภาษาอังกฤษมาใช้เป็นคำสแลง หรือคำภาษาปากในภาษาไทย.